

Weer terug naar de partner door systeemgesprekken

Vader: uit islamitisch land

Moeder: uit islamitisch land

Drie kinderen: meisje van vijf jaar, jongen van drie jaar en meisje van één jaar

De man woont sinds zestien jaar in Nederland. Zijn vrouw, cliënt van Kadera, woont bijna zes jaar in Nederland. Kort nadat ze elkaar hebben leren kennen is de vrouw naar Nederland gekomen. Ze is binnen vijf maanden zwanger van het eerste kind, een meisje.

Vanaf het begin zijn er spanningen in het gezin. Man en vrouw communiceren niet met elkaar maar vullen van alles voor elkaar in. Vanuit de cultuur zijn er dingen vanzelfsprekend voor hen.

De vrouw komt, met haar kinderen, bij ons in de opvang. We nemen diezelfde dag contact op met vader om te zeggen dat vrouw en kinderen bij ons verblijven. De vrouw twijfelt of ze terug wil naar de partner. Er moet in de relatie wel wat veranderen aan beiden, vinden beiden.

De man heeft zelf een hulpverlener en samen met alle betrokken hulpverleners, ook de kindhulpverlener van Kadera, gaan we om tafel om een plan te maken voor het hele gezin. Man en vrouw zijn beiden gemotiveerd om aan zichzelf te werken en systeemgesprekken¹ te hebben. In dit geval betekent dat: gesprekken tussen man en vrouw, de kinderen nemen niet deel omdat zij te jong zijn. Vanuit de crèche en gesprekken met de kinderen weten we wat de kinderen niet leuk vinden thuis. En dat wordt meegenomen in de gesprekken met de ouders.

Het eerste gesprek is op neutraal terrein. We bespreken het geweld en hoe de time-out te gebruiken. Aan het eind van het gesprek zeggen man en vrouw dat ze samen verder willen en aan hun relatie willen werken.

Het tweede gesprek vindt in de opvang plaats omdat vader daar altijd de kinderen op komt halen. Hij kan zo zien waar zijn kinderen verblijven, waar ze activiteiten doen, spelen en naar de crèche gaan. Vader geeft aan het prettig te vinden om in de opvang te komen.

Tijdens het tweede en derde gesprek bespreken we de pijnpunten van beide partijen en de wensen van beiden voor zichzelf en de ander. Tijdens elk gesprek bespreken we de goede momenten maar ook de leermomenten en de knelpunten. Na het gesprek krijgen de man en de vrouw 'huiswerk' mee: dingen om over na te denken of om in de weekenden met elkaar te bespreken.

¹ Een verzamelnaam voor alle naastbetrokkenen van de cliënt noemen we het systeem. Het zijn de mensen waar de cliënt mee omgaat en een band mee heeft. Voor het stoppen van het huiselijk geweld richt Kadera zich niet alleen op de cliënt, maar ook op de (ex-)partner en/of eventuele kinderen en/of andere betrokkenen. Tijdens de systeemgesprekken wordt de wisselwerking, oftewel dynamiek, met elkaar onderzocht. Ook wordt bekeken wie kan bijdragen aan het oplossen van de problemen.

Met de hulpverlener van de man hebben we een goede afstemming en samenwerking. Zij sluit bij het vierde gesprek aan. We bespreken de terugkeer naar huis. De hulpverlener van de man zal het gezin verder gaan begeleiden als zij weer allemaal thuis wonen.

Toch twijfelt de vrouw of ze terug wil naar haar man. Ze heeft nogmaals een gesprek met mij en de hulpverlener die haar kinderen in de opvang begeleidt. De man heeft een extra gesprek met zijn hulpverlener. Daarna hakken man en vrouw de knoop door en gaan het weer samen proberen. Ze willen alles samen geprobeerd hebben en kennen elkaars angsten.

De man haalt na een week zijn vrouw en kinderen bij de opvang op. Hij heeft taart en een mooie bedankkaart voor de hulpverleners meegenomen. Het gezin wordt uitgezwaaid door de andere cliënten, kinderen en hulpverleners.

Een week later hebben we een afsluitend systeemgesprek op het kantoor van de hulpverlener van de man in de woonplaats van het gezin. Bij binnenkomst zie ik een man en vrouw die gelukkig zijn met elkaar. Ze zijn ontspannen, maken contact met elkaar, hebben plezier samen en geven elkaar dingen terug in het gesprek. Ik zie ze hard hun best doen om met elkaar te communiceren en naar elkaar te luisteren.

We evalueren de systeemgesprekken. Van de man en de vrouw krijg ik te horen dat ze veel aan de gesprekken hebben gehad, dat ze niet eerder zo naar hun relatie hadden gekeken en dat de gesprekken het mogelijk hebben gemaakt weer samen verder te gaan.

Ook formuleren we leerdoelen voor de komende tijd. De hulpverlener van de man blijft het gezin verder begeleiden. Met een gerust hart neem ik afscheid van het gezin.

Daniëlle, hulpverlener van Kadera